

Nederlandse aquacultuur goed vertegenwoordigd in Brussel.

DOOR: WAYNE R. DIELEMAN

Brussel – Tijdens de vergadering van de werkgroep aquacultuur binnen de visserijcommissie van de Europese Gemeenschap is er besloten stappen te ondernemen tegen het dumpen van Noorse zalm op de E.G. markt. Deze, en andere zaken stonden op de agenda voor de vergadering van vrijdag 9 februari j.l. aan de Rue Froissart te Brussel.

De Vereniging voor Aquacultuur vertegenwoordigde de belangen voor de Nederlandse viskwekers. Naast deze vertegenwoordiging die bestond uit de heren Jongman en Dieleman, waren er vertegenwoordigers uit Engeland, West-Duitsland, België, Frankrijk, Italië, Denemarken, Spanje en Portugal. Voorzitter Lothar Fischer uit West-Duitsland vertelde dat het een unieke gebeurtenis was, daar de werkgroep aquacultuur weer voor het eerst sinds 12 jaar bijeen kwam. Hij bedankte daarom ook de visserijcommissie voor haar genomen initiatieven.

Visserijcommissie.

De visserijcommissie verwacht van de werkgroep aquacultuur, dat er een samenwerking ontstaat tussen beide partijen. De werkgroep zal met behulp van haar specifieke kennis op het gebied van de aquacultuur richtlijnen moeten aanbieden aan de

commissie. De commissie kan deze vervolgens weer vertalen in voorstellen voor E.G. beleid. Verder deelde de commissie mee, dat de werkgroep een vrij zelfstandige rol binnen de commissie zal vervullen. Aan de ene kant scheidt dit bepaalde voordelen, maar aan de andere kant zal dit ook een lastenverzwaring voor de werkgroep betekenen. Tot slot merkte de commissie in haar inleiding op, dat de verschillende Directoraten Generaal beroepen op de werkgroep aquacultuur zullen doen. Belangrijk is dus dat de kennis van de werkgroep aquacultuur en de adviezen die zij aanbiedt, kan leiden tot herziening of intreding van bepaalde richtlijnen welke door de verschillende diensten kunnen worden omgezet in beleid. Dit beleid kan weer ten gunste van de aquacultuur werken. Ondanks dit alles zal de werkgroep uitsluitend een adviserend karakter hebben.

Situatie binnen de E.G.

Het eerste punt op de agenda was het geven van een beschrijving van de aquacultuursituatie binnen de E.G. Ieder lidstaat gaf een beschrijving van de huidige productie, alsmede de eventuele knelpunten binnen haar land (zie tabel 1).

Binnen de aquacultuur is de productie van Salmoniden en Nolluscen de belangrijkste bron van inkomsten. Vanaf 1987 worden er gedurende 5 jaar aquacultuurbedrijven binnen de E.G. ondersteund middels verordening 4028-86. In totaal is er voor deze steun een bedrag van 120 mil-

In 1989 geproduceerd (x 1000 kg).

Land	forel zoet	forel zout	mosselen	zalm	oesters	tarbot	zeebrasem	zeebaars
België	700							
Denemarken	22.000	6.000						
Frankrijk	40.000		50.000		140.000			
Griekenland		5.000						
Ierland				6.000				
Italië	3.100	31.000		30.000			650	
Luxemburg								
Nederland	250		90.000		5.000			
Portugal			10.000					
Spanje	7.000		300.000		3.000		400	
United Kingdom	16.500			29.000				
W-Duitsland	14.000							

joen ECU toegezegd (1 ECU = ong ¥2,50). Vanaf 1987 zijn er al 580 projecten door de E.G. financieel ondersteund. Met deze 580 projecten is een bedrag van 96 miljoen ECU gemoeid.

Dit betekent dat er na 3 jaar al 80% van de totale steun verbruikt is. Te verwachten is dan ook dat begin 1991 de verordening 4028-86 opnieuw behandeld zal moeten worden om gedurende het laatste jaar al dan niet projecten financieel te ondersteunen.

Snelle groei.

Aquacultuur binnen Europa is een van de jongste bedrijfstakken. Afgezien van enkele traditionele bedrijven is de aquacultuur nog maar 20 jaar oud. Ondanks de sterke ontwikkelingen en de enorme snelle groei (denk aan de zalmteelt in Noorwegen) van de aquacultuur, zijn er verschillende problemen waar snel een oplossing voor gevonden moet worden wil de aquacultuur niet escaleren.

Allereerst kunnen we denken aan problemen welke verband houden met het verwerken. De stoffen zullen in de toekomst waarschijnlijk niet meer in grote hoeveelheden op het oppervlaktewater geloosd mogen worden. In Denemarken en Nederland heeft men, met behulp van recirculatiesystemen dit probleem al grotendeels weten op te lossen. Met name een land als

Denemarken heeft te kampen met een nationaal beleid wat het bedrijven van aquacultuur in dit land haast onmogelijk maakt. In Denemarken heeft men te maken met enorm hoge zuiveringslasten, terwijl de wet steeds strengere eisen voor aquacultuurbedrijven hanteert. Forelkwekerijen zijn hier in eerste instantie de dupe van.

Een bijkomend probleem is de sterke opkomst van enkele visziekten. Met name virusziekten als V.H.S. en I.H.N. brengen een fikse schadepost teweeg bij de Europese salmonidekwekers (zalm en forel). Problemen ontstaan met name wanneer er meerdere salmonidekwekers aan een en dezelfde rivierstroom zitten. Wanneer er dan bij b.v. kweekbedrijf A, die helemaal aan de bovenloop van de rivier zit, zich een ziekte ontwikkelt, zal deze ziekte zich verspreiden bij alle viskwekerijen die verderop aan de rivier hun bedrijfstak uitoefenen.

Het is dus pure noodzaak dat er iets gedaan moet worden aan onderzoek van de ontwikkeling van deze ziekten, en de bestrijdingsmethoden welke gevolgt moeten worden wanneer deze ziekten op het bedrijf geconstateerd zijn. Teven zal men binnen dit kader goede richtlijnen vast moeten stellen voor het gebruik en toelating van bepaalde diergeneesmiddelen.

Tenslotte zal in dit verband onderzoek

afr.meerval	am.meerval	karper	paling	overigen
		500	500	300
				2.000
		900		2.000
				13.700
	1.600		2.500	2.000
450			200	
			50	2.000
				7.000

verricht moeten worden naar de eventuele schadelijke gevolgen voor mens en milieu van de visziekten enerzijds, en toelating van bepaalde diergeneesmiddelen anderzijds.

Anti-dumpbeleid.

Vervolgens is het ontwikkelen en bewaken van de markt voor aquacultuurproducten een bottle-neck binnen de totale aquacultuur. De recentelijke dumping van Noorse zalm op de E.G. markt heeft binnen verschillende lidstaten voor grote schade gezorgd. Met name heeft deze dumping verregaande financiële gevolgen gehad voor de zalm-, en forelindustrie in landen als West-Duitsland, Schotland en Italië.

Aan de andere kant zal men in de toekomst de markt voor aquacultuurproducten verder moeten ontwikkelen en optimaliseren. De aquacultuur groeit nog steeds. De lidstaten, en dus de werkgroep aquacultuur, zullen zich bezig moeten houden met vragen als; wat wil de consument, hoe bescherm ik de markt en hoe kan ik mijn producten verwerken (toepassing van produktveredeling). Verder zal de werkgroep onderzoek moeten doen i.s.m. de deelnemende lidstaten, naar ontwikkeling en samenwerking met de visserij en haar traditionele vismarktstructuur, om gezamenlijk tot een totale produktaanbieding te komen.

Voor onderzoek naar de bovenstaande problemen, kan er als gevolg van de gloednieuwe verordening 4043/89 een verzoek om subsidie worden ingediend bij de Europese Commissie.

De Europese Commissie tenslotte, zal haar wetgeving omtrent de bescherming van de binnenlandse markten moeten aanpassen. Binnen dit verband werd er onder punt 5 van de agenda gesproken over referentieprijzen voor zalm of een antidump beleid van de E.G.

Glasaalvangsten.

Verder kwam het probleem van de glasaalvangsten voor consumptie in landen als Spanje en Portugal aan de orde. De werkgroep richte het verzoek aan beide landen met deze consumptie te stoppen. De gevangen glasaal zou volgen de werkgroep veel berer kunnen worden gebruikt voor het stocken van de palingkwekerijen in de E.G.

In dit kader werd er ook gesproken over het tekort aan jonge pootvisjes van goede kwaliteit. Met name de marine aquacultuur (aquacultuur in zout water) heeft met dit probleem te kampen. Veel jonge tarbotjes tonen pigmentafwijkingen, terwijl de ruggegraat vaak is misvormd.

Tevreden.

De Nederlandse delegatie kan tevreden terugzien op deze dag. Men kan tot de conclusie komen dat veel zaken die ook binnen de Nederlandse aquacultuursector spelen. leven binnen de E.G. lidstaten. Door herinvoering van deze werkgroep aquacultuur kan er veel adviserend en ondersteunend opgetreden worden. Deze ondersteuning zou in de toekomst wel eens kunnen leiden tot een snellere onderkenning van de problemen enerzijds, en een snellere en effectieve oplossing anderzijds. •

VAQ

In 1989 geproduceerd (x 1000 kg).

Land	forel zoet	forel zout	mosselen	zalm	oesters	tarbot	zeebrasem	zeebaars	afr.meerval	am.meerval	karper	paling	overigen
België	700										500	500	300
Denemarken	22.000	6.000											
Frankrijk	40.000		50.000		140.000								2.000
Griekenland		5.000									900		2.000
Ierland				6.000									13.700
Italië	3.100	31.000		30.000			650			1.600		2.500	2.000
Luxemburg													
Nederland	250		90.000		5.000				450			200	
Portugal			10.000										
Spanje	7.000		300.000		3.000		400						2.000
United Kingdom	16.500			29.000									50
W-Duitsland	14.000										7.000		